

บทที่หนึ่ง เอกสาร

1. ลักษณะและการจัดกลุ่มของแบคทีเรียสังเคราะห์แสง

แบคทีเรียสังเคราะห์แสง นอกจากจะสังเคราะห์แสงได้แล้ว ยังสามารถคงไว้ในโตรเจนและผลิตกราฟิโตรเจนได้อีกด้วย แบคทีเรียนี้จะพบอยู่ทั่วไปตามพื้นดินที่ชื้นและน้ำ夙ปนก (polluted water) มี

bacteriochlorophyll สามารถสังเคราะห์แสงได้ แต่ไม่ให้การออกซิเจนออกม้า ซึ่งอยู่ใน Order Rhodospirillales ซึ่งแบ่งขอยเป็น

2 Suborder

1. Suborder Rhodospirillinaeae แบคทีเรียสังเคราะห์แสงใน Suborder นี้มี bacteriochlorophyll a หรือ b ส่วนใหญ่เคลื่อนที่โดยอาศัย flagella แบ่งเป็น 2 Family คือ Rhodospirillaceae และ Chromatiaceae

2. Suborder Chlorobiinae ประกอบด้วยแบคทีเรียสังเคราะห์แสงที่มี bacteriochloyophyll c, d หรือ e และ bacteriochlorophyll a อีกเล็กน้อย แบ่งเป็น 2 Family คือ Chlorobiaceae และ Chloroflexaceae

Clayton และ Sistrom (1978) ได้สรุปลักษณะและคุณสมบัติของแบคทีเรียสังเคราะห์แสงใน Family Rhodospirillaceae ไว้ในตารางที่ 1 และ 2

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ກາງຈາກ 1. ແຜນການສັນໄສຂອງ Rhodospirillaceae
(Clayton and Sistem, 1978)

Table 1. Properties of the Rhodospirillaceae^a

Species	Cell shape, width/length (μm)	Intracytoplasmic membrane system	DNA base ratio (mol G + C/dl)	Predominant carotenoids ^b	Color anaerobic culture	Quinones ^c	Aerobic or microaerophilic growth in the dark ^d	Required growth factors ^e
<i>Rhodococcus</i> <i>purpureus</i>	Half-circle/circle, 0.6–0.7/2.7–5	Tubes	65.3	rl, rh	Purple-violet	Q ₁₀	m	Vitamin B ₁₂ + paba + biotin
<i>Rhodomicrobium</i> <i>vannielii</i>	Ovoid and stalk, 1.0–1.2/2–2.8	Lamellae	61.8–63.8	sp, β-c	Orange-brown	ND	m	None
<i>Rhodopseudomonas</i> <i>acidophila</i>	Rod, 1.0–1.3/2–5	Lamellae	62.2–66.8	rh, rg, rlg	Purple-red or orange-brown	ND	m, ae	None
<i>capsulata</i>	Rod/sphere, 0.5–1.2/2–2.5	Vesicles	65.5–66.8	sn, se	Yellow to brown	Q ₁₀	ae	Thiamine ± biotin ± niacin
<i>gelatinosa</i>	Rod, 0.4–0.5/1–2	Tubes	70.5–72.4	sn, se	Yellow-brown to pinkish	Q ₈ + MK ₂	ae	Biotin + thiamine
<i>globiformis</i> <i>palustris</i>	Sphere, 1.6–1.8	Vesicles	66.3	kts	Purple-red	ND	m	Biotin + paba
	Rod, 0.6–0.9/1.2–2	Lamellae	64.8–66.3	sp, ly, rh	Red-brown	Q ₁₀	ae	Paba ± biotin
<i>sphaeroides</i>	Sphere/ovoid, 0.7/2–2.5	Vesicles	68.4–69.9	sn, se	Green-brown to brown	Q ₁₀	ae	Biotin + thiamine - + niacin
<i>sulfidophila</i>	Rod/sphere, 0.6–0.9/0.9–2.0	Vesicles	67.0–71.0	sn, se	Yellow-brown to red	ND	ae	Biotin + thiamine + niacin + paba
<i>sulfuriridis</i>	Rod, 0.5–0.9/1.2–2	Lamellae	67.8–68.4	neu, sp	Olive-green	ND	m	Biotin + pyridoxine + paba
<i>viridis</i>	Rod, 0.6–0.9/1.2–2	Lamellae	66.3–71.4	2H-neu, 2H-ly	Green	Q ₈ + MK ₂	m	Paba + Biotin
<i>Rhodospirillum</i> <i>fuscum</i>	Spiral, 0.5–0.7/3.5	Stacks	64.3–65.3	ly, rh	Brown	Q ₈ + MK ₂	m	Paba
<i>molischianum</i>	Spiral, 0.7–1.0/5–8	Stacks	61.7–64.8	ly, rh	Brown	Q ₈ + MK ₂	m	Amino acids
<i>photometricum</i>	Spiral, 1.2–1.5/7–10	Stacks	65.8	ly, rh	Brown	ND	m	Yeast extract
<i>rubrum</i>	Spiral, 0.8–1.0/7–10	Vesicles	63.8–65.8	sp	Red	Q ₁₀ + RK	ae	Biotin
<i>tenue</i>	Spiral, 0.3–0.5/3–6	Tubes	64.8	ly, rh, rl	Purple-violet or brown-orange	Q ₈ + MK ₂	ae	None

^a The data were collected from Hansen and Veidkamp (1963), Keppen and Gorlenko (1975), Mandel et al. (1971), Maroc et al. (1968), Pfennig (1974), Pfennig and Trüper (1971d, 1974), and van Niel (1944).

^b (β-c) β-Carotene (61); (2H-ly) 1,2-dihydrolycopen (69); (2H-neu) 1,2-dihydronurosporene (71); (kts) diketo-tetrahydrospirilloxanthin (20); (ly) lycopene (67); (neu) neurosporene (70); (rg) rhodopin glucoside (51); (rh) rhodopin (50); (rl) rhodopinal (2); (rlg) rhodopinal-D-glucoside (3); (se) spheroidene (28); (sn) spheroideneone (23); (sp) spirilloxanthin (37). The numbers in parentheses are the serial numbers of the carotenoids in Chapter 12, Table 1.

^c (MK) Menaquinone; (Q) ubiquinone; (RK) rhodoquinone. The subscript numbers indicate isoprenoid chain lengths. (ND) Not determined.

^d (ae) Aerobic; (m) microaerophilic.

^e Required by some strains.

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ກາງ 2. ພັດທະນຸພົມປົກການຂອງ ສົມຫອງ . *Rhodospirillaceae*

(Clayton and Sistrom, 1978)

Table 2. Electron Donors and Carbon Sources Used by the *Rhodospirillaceae*^a

Donor/source	Species ^b												
	<i>Rc. purpureus</i>	<i>Rm. vanielii</i>	<i>Rp. acidophila</i>	<i>Rp. capsulata</i>	<i>Rp. gelatinosa</i>	<i>Rp. globiformis</i>	<i>Rp. palustris</i>	<i>Rp. sphaeroides</i>	<i>Rp. sulfodrophilus</i>	<i>Rp. sulfotruidis</i>	<i>Rs. molischianum</i>	<i>Rs. photometricum</i>	<i>Rs. rubrum</i>
Acetate	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Arginine	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Aspartate	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Benzoate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Butyrate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Caproate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Caprylate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Citrate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ethanol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Formate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Fructose	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Fumarate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Gluconate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Glucose	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Glutamate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Glycerol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Glycolate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lactate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Malate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Malonate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Mannitol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Methanol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pelargonate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Propionate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pyruvate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Succinate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Tartrate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Valerate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Yeast extract	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Casamino acids	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hydrogen (H_2)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sulfide	0	(+)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Thiosulfate	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

^a The data were collected from Hansen and Veldkamp (1973), Keppen and Gorenko (1975), Pfennig (1974), and Pfennig and Trüper (1974).

^b Genera: (Rc.) *Rhodocyclus*; (Rm.) *Rhodomicrobium*; (Rp.) *Rhodopseudomonas*; (Rs.) *Rhodospirillum*. Symbols: + = utilized; ± = utilized by some strains; (+) = utilized at low concentrations, preferably in continuous cultures; - = not utilized; 0 = not tested.

Watanabe et al. (1980) ได้รายงานการวินิจฉัยเชื้อแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสงที่แยกได้จากประเทศไทย โดยอาศัยคุณสมบัติทางชีวเคมีว่า เชื้อที่แยกได้ทุกเชื้อเจริญได้ใน malate-glutamate medium ภายใต้สภาพไร้ออกซิเจนและมีแสงสว่าง แต่ไม่สามารถเจริญในอาหารแบบเดียวที่ขันจะไม่มีแสง เชื้อที่แยกได้ทุกเชื้อไม่สามารถใช้ sulfide หรือ thiosulfate หากคุณสมบัติทั้งหมดคงคล่อง วินิจฉัยว่า เชื้อที่แยกได้ทุกเชื้อเป็น Purple nonsulfur photosynthetic bacteria หากสีของโคโลนีในอาหาร G₅ สามารถแยกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม A (A1-A4) มีโคโลนีสีแดง กลุ่ม B (B1-B6) มีโคโลนีสีน้ำตาล เมื่อนำเซลล์แบคทีเรียที่แยกได้มาทำการข้อมูลและสองคุณภาพดองจุลทรรศน์อีเลคทรอนิกส์พบว่า เชื้อของกลุ่ม A มีลักษณะเซลล์เป็นหònยาว มีแฟลกเจลลัม 1 เส้น เชื้อของกลุ่ม B มีลักษณะเซลล์กลมหรือหònยาว มีแฟลกเจลลัม 1 เส้น และทุกเชื้อของ A และ B ย้อมสีติดสีกรัมลบ จากรูป่างถ่ายจะคงคล่อง วินิจฉัยได้ว่า เชื้อทั้งสองกลุ่มเป็น Rhodopseudomonas sp. เมื่อนำเชื้อในกลุ่ม B ซึ่งมีสีน้ำตาลมาเลี้ยงใน malate-glutamate medium สภาพเมื่ออากาศเจน สีของโคโลนีจะเปลี่ยนจากสีน้ำตาลเป็นสีแดง หากคุณสมบัติข้อนี้ วินิจฉัยว่า เชื้อในกลุ่ม B เป็น

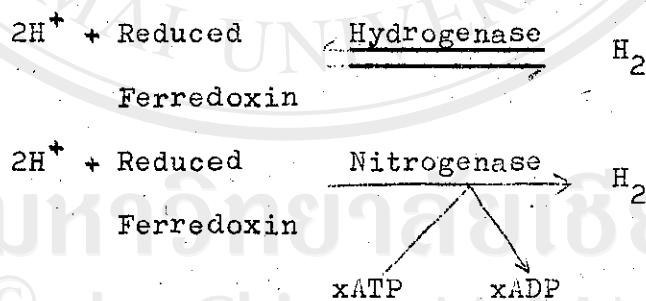
Rp. sphaeroides หรือ Rp. capsulata จากการทดสอบการใช้สารอินทรีย์และสารฟื้นฟื้นการเจริญเชื้อในกลุ่ม B ใช้ tartarate, mannose, manitol และ sorbitol เป็นแหล่งการบ่อน้ำ จึงสรุปได้ว่า เชื้อในกลุ่ม B เป็น Rp. sphaeroides เชื้อในกลุ่ม A สามารถย่อยเจลาตินได้ หากคุณสมบัติข้อนี้แสดงว่า เชื้อในกลุ่ม A เป็น Rp. gelatinosa

2. การผιิດกារใช้โคโรเจนของแบคทีเรียสั่งเคราะห์แสง

2.1 ขบวนการทางเคมีของการผลิตกาซไฮโคโรเจน

Gest และ Kamen. (1949) เป็นบุคคลกลุ่มแรก

ที่สังเกตพบว่า แบคทีเรียสังเคราะห์แสงจะผลิตกําaziไฮโตรเจนขณะทำการสังเคราะห์แสง โดยเขาก็คิดว่าการผลิตกําaziของแบคทีเรียสังเคราะห์แสงเกิดขึ้นจากการทำงานของ hydrogenase แต่ Lindstrom et al. (1952) ได้รายงานว่าแบคทีเรียสังเคราะห์แสงหลายสปีชีส์ สามารถตรึงไฮโตรเจนโดยใช้ออนไซม์ nitrogenase โดย Ormerod et al. (1961) ได้ทดลองเดี่ยง Rhodospirillum rubrum ในอาหารเดี่ยงเชื้อที่มีเกลือแอมโมเนียมพูดว่า การตรึงในไฮโตรเจนและการผลิตกําaziไฮโตรเจนจะหยุดลง ซึ่ง Ormerod และ Gest (1962) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตกําaziไฮโตรเจนกับการตรึงในไฮโตรเจนว่า การที่เกลือแอมโมเนียมไปยับยั้งขบวนการสังเคราะห์ออนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกําaziไฮโตรเจนนั้น เป็นผลจาก Feed back repression ซึ่ง NH_4^+ จะเป็นผลลัพธ์สุค้ายจากการตรึงในไฮโตรเจน เมื่อมีปริมาณมากพอก็แล้ว บางส่วนจะไปยับยั้งการตรึงในไฮโตรเจน ดังนั้น การผลิตกําaziไฮโตรเจนและการตรึงในไฮโตรเจนจะต้องถูกกระตุนด้วยออนไซม์ชนิดเดียว กันหรืออ่อนไว้มลายชนิดที่สัมพันธ์กัน การผลิตกําaziไฮโตรเจนโดยอาศัยออนไซม์ hydrogenase และ nitrogenase สามารถเขียนเป็นสมการเดமิไคต์ดังนี้

เมื่อแบคทีเรียสังเคราะห์แสงมีออนไซม์ทั้งสองชนิดก็มีการศึกษา กันมาก เพื่อที่จะทราบว่า ออนไซม์ชนิดใดแน่นที่กระตุนให้มีการผลิตกําaziไฮโตรเจน มีหลักฐานสนับสนุนว่า การผลิตกําaziไฮโตรเจนจากแบคทีเรียสังเคราะห์แสงถูกกระตุนด้วย

nitrogenase จากงานทดลองของ Hillmer และ Gest (1977) และ Kim et al. (1980) ชี้ว่า ทั้งการตรึงไนโตรเจนและการผลิตกําazi ไนโตรเจนต้องใช้คุณค่าเอนไซม์ nitrogenase เหมือนกัน โดยขบวนการสังเคราะห์แสงในปฏิกิริยาที่ใช้แสง จะให้ ATP และ reductant แก่ nitrogenase ใช้ในการตรึงไนโตรเจน ซึ่งจะได้ NH_4^+ เมื่อ NH_4^+ ในเซลล์มีปริมาณมากพอแล้วจะยับยั้ง nitrogenase ไม่ให้เปลี่ยน N_2 เป็น NH_4^+ อีก เมื่อ nitrogenase ถูกยับยั้ง ยังการผลิตกําazi ไนโตรเจนก็หยุดลงแล้ว Hiura et al. (1981) ได้รายงานว่าแบคทีเรียสังเคราะห์แสงพวง Rhodospirillum rubrum จะปั๊ม ferredoxin ออกมายังทำการสังเคราะห์แสงแล้ว hydrogenase ก็จะถูกยับยั้งอย่างมากในปริมาณเท่า ๆ กัน hydrogenase จะทำหน้าที่ในการผลิตกําazi ไนโตรเจนนอกเซลล์ จากการตรวจสอบประสิทธิภาพของ hydrogenase ที่ถูกยับยั้งอย่างมากนอกเซลล์เข้าไปพบว่า มีประสิทธิภาพมากกว่า hydrogenase ในเซลล์ถึง 11 เท่า

2.2 เบื้องต้นที่เรียกว่าบลิติกาชไนโตรเจน

เบื้องต้นที่เรียกว่าบลิติกาชไนโตรเจนได้แก่ แบคทีเรียสังเคราะห์แสง และ Cyanobacteria Gaffron และ Rubin (1942) ได้รายงานว่า Scenedesmus สามารถผลิตกําazi ไนโตรเจน ขณะทำการสังเคราะห์แสงได้ ซึ่งเขาก็คิดว่าเป็นผลจากขบวนการ Photolysis; Benemann และ Weare (1974) ได้ตรวจสอบความสามารถในการผลิตกําazi ไนโตรเจนของ Anabaena cylindrica พูดว่า A. cylindrica ปลูก O_2 ให้มากกว่า H_2 หลายเท่า ซึ่งการหักส่องออกจากขบวนการ Photolysis เช่นกัน Weissman และ Benemann (1977) ทดลองผลิตกําazi ไนโตรเจนของ A. cylindrica ในแบบการเลี้ยงนอกห้องปฏิบัติการ รายงานว่า

A. cylindrica ที่เดี้ยงแบบต่อเนื่อง และอยู่ในสภาพขาดในโตรเจนสามารถผลิตกราไซโตรเจนอย่างต่อเนื่องกันถึง 1 เดือน ต้นมาในปี 1979

Benemann et al. ได้ทดลองกับ Mastigocladus laminosus พืช
เชื้อ cyanobacteria ทั้งกล่าวสามารถผลิตกราไซโตรเจนได้ประมาณ 10-16.3 มล. ต่อวัน แต่ก้าวที่เก็บได้มีปริมาณกราไซโตรเจนประมาณ 0.16% เท่านั้น

สำหรับการผลิตกราไซโตรเจนของแบคทีเรียสังเคราะห์แสลงไม่มีผู้รายงานไว้ทั้งนี้ Gest และ Kamen (1949) ได้ทดลองเลี้ยง

Rhodospirillum rubrum ในอาหารสังเคราะห์ ได้พบว่าเชื้อตั้งกล่าวสามารถผลิตกราไซโตรเจนได้ Lindstrom et al. (1951) ได้รายงานว่า Purple nonsulfur bacteria ชนิดอื่น ๆ เช่น

Rhodopseudomonas sphaeroides Rp. capsulata และ Rp. gelatinosa ที่สามารถผลิตกราไซโตรเจนและตรึงไนโตรเจนได้ Okuda et al. (1960) ได้รายงานว่า Rp. palustris ที่มีคุณสมบัติ ตั้งกล่าว นอกจากนี้ Lindstrom et al. (1951) ได้รายงานว่า Purple sulfur bacteria และ Green sulfur bacteria ที่สามารถตรึงไนโตรเจนจากบรรยากาศได้ Hillmer และ Gest (1977) ได้ทดลองเดี้ยง Rp. capsulata ในอาหารสังเคราะห์ที่เพิ่มสารอินทรีย์ชนิดต่าง ๆ เช่น lactate, pyruvate, glycerol, malate, fumarate, succinate อย่างละสองชนิดลงไป เข้าได้รายงานว่า ถ้าเติม fumarate และ pyruvate จะใช้ปริมาณกราไซโตรเจนมากที่สุด โดยผิดต่อ 120 มล./ $\text{มม.}/\text{กรัม}$ (นำหนักแห้งของเซลล์) และเมื่อทำการวัดการผลิตกราไซโตรเจนของ

เชื้อ Rp. capsulata นี้ โดยใช้ Syringe technique เข้าได้รายงานว่า การใช้ lactate เป็นแหล่งคาร์บอนและ glutamate เป็นแหล่ง

ในโตรเจน แบคทีเรียส์เเคราะห์แสงจะสามารถผลิตกาซไอกอโรเจนได้สูงสุด ซึ่งรักได้ในอัตรา 130 มล./มม./กรัม. (นำหน้าแห้งของเซลล์) และ Zurrey และ Bachofen (1979) ได้ทำการผลิตกาซไอกอโรเจนจากเชื้อ

Rs. rubrum ที่เจริญในอาหารที่มี lactate ต่อนๆ และของเหลือทิ้ง (waste) จากโรงงานอุตสาหกรรมที่มี lactate ปัจจุบัน มี glutamate เป็นแหล่งในโตรเจน ไก่พิบวายทารากการผลิตกาซไอกอโรเจนเป็น 20 มล./มม./กรัม. (นำหน้าแห้งของเซลล์) ซึ่งนอกจากจะสามารถผลิตกาซไอกอโรเจนบริสุทธิ์ ไก่แล้ว แบคทีเรียส์เเคราะห์แสงยังช่วยกำจัดของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมได้ อีกด้วย เช่นเดียวกับแบคทีเรียส์เเคราะห์แสงสามารถใช้เป็นอาหารโปรดีน ซึ่งมีคุณค่าทางอาหารสูง โดยเซลล์ของแบคทีเรียส์เเคราะห์แสงประกอบด้วย โปรตีน 65% มี essential amino acids และ วิตามินอีกจำนวนมาก จากการคำนวณเซลล์แบคทีเรียส์เเคราะห์แสงที่เลี้ยงในอาหาร 40 ลิตร สามารถผลิตกาซไอกอโรเจนได้ 25 ลิตร และไก่เซลล์แบคทีเรีย ศักดิ์เป็นนำหน้าแห้งได้ 4.5 กรัม Kim et al. (1980) พบว่าการใช้กรดอินทรีย์หลายชนิดเป็น substrate นั้น lactate เป็น substrate ในการผลิตกาซไอกอโรเจนที่ดีที่สุด ซึ่งจะมีอัตราการผลิตกาซไอกอโรเจนได้ 40-50 มล./มม./กรัม. (นำหน้าแห้งของเซลล์) แต่ถ้าต้องการผลิตกาซไอกอโรเจนแบบต่อเนื่อง ซึ่งใช้เวลานาน glutamate จะเป็น substrate ที่ดีที่สุด

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตกาซไอกอโรเจน

2.3.1 อุณหภูมิและสภาพที่เลี้ยงเชื้อ

Benemann et al. (1979) ได้รายงานว่า อุณหภูมิมีผลต่อการเจริญและการผลิตกาซไอกอโรเจนของ M. laminosus นอกจากนี้ การผลิตกาซไอกอโรเจนจาก cyanobacteria ในปริมาณมาก ๆ จะกระทำให้เฉพาะเลี้ยงเชื้อในสภาพไร้อกซิเจนเท่านั้น

ธิ้งตรังก์บรรยายงาน Zurrer และ Bachofen (1979) ที่ทำการทดลองในแบบที่เรียบสีเคราะห์แสง Rs. rubrum

2.3.2 ความเข้มของแสง

Hillmer และ Gest

(1977) ได้ทดสอบความเข้มของแสงที่มีผลต่อการเจริญและการผลิตกาซไฮโครเจนของ Rp. capsulata ความเข้มของแสงที่พอดีเหมาะสมกับอัตราการเจริญเป็น 6,500 ลักซ์ และความเข้มของแสงที่เปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อปริมาณการผลิตกาซไฮโครเจน ตามความเข้มของแสงมากขึ้นอัตราการผลิตกาซไฮโครเจนก็เพิ่มขึ้น ถ้าความเข้มของแสงลดลงอัตราการผลิตกาซไฮโครเจนจะลดลงด้วย

Benemann et al. (1979 b) ได้รายงานผลของความเข้มของแสงทดลองที่ทำการผลิตกาซไฮโครเจนของ M. laminosus ไว้ว่า ถ้าความเข้มของแสงลดลงเป็น 1 ใน 3 ของความเข้มเดิม อัตราการผลิตกาซไฮโครเจนก็จะลดลงไปจากอัตราเริ่มแรก นอกจากนี้ Zurrer และ Bachofen (1979) ได้ทำการวัดการผลิตกาซไฮโครเจนของ Rs. rubrum ให้พบว่า อัตราการผลิตกาซไฮโครเจนจะเพิ่มขึ้น ถ้าความเข้มของแสงเพิ่มขึ้น ส่วน Kim et al. (1980) พบว่า การผลิตกาซไฮโครเจนของ Rp. palustris ขึ้นอยู่กับแสงสว่าง ทั้งปีคัดเลือกและการผลิตกาซไฮโครเจนจะหยุดชะงักและจะเพิ่มอัตราการผลิตกาซไฮโครเจนเมื่อกลับสีเขียวจากเหลืองแล้วส่องสว่างพอไป 4 ชม.

2.3.3 อาหารที่เลี้ยงเชื้อ

Gest และ Kamen (1949)

ให้พบว่า เมื่อเลี้ยง Rs. rubrum ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแหล่งการอนบนเป็น malate, fumarate, pyruvate, glutamate, และ aspartate Rs. rubrum จะผลิตกาซไฮโครเจนออกงานในปริมาณมาก ในปีเดียวกันนี้ Gest และ Kamen ได้รายงานว่า การผลิตกาซไฮโครเจนจะถูกยับยั้งโดย NH_4^+

ผงสักจากเยื่อสต์และ peptone ที่มีปริมาณความเข้มข้นมาก Bregoff และ Kamen (1952) ได้รายงานเพิ่มเติมอีกว่า การผลิตการไออกอิโตรเจนของแบคทีเรียสังเคราะห์แสงจะถูกปั๊บยัง ถ้าอาหาร เลี้ยงเชื้อมีกรดอะมิโน เช่น alanine และ serine ซึ่งเมื่อใช้ในขบวนการ เมtabo โบลิชิม แล้วจะให้ NH_4^+ ออกมาน Schick (1971) พบว่า NH_4^+ จะยับยั้งการทำงานของ nitrogenase Hillmer และ Gest (1977) การที่ NH_4^+ ยับยั้งการครึ่งในโตรเจนและ การผลิตการไออกอิโตรเจนนั้นเป็นการที่เซลล์แบคทีเรียสังเคราะห์แสงจะนำ ATP และ reducing power ที่ได้จากการสังเคราะห์แสงไปใช้ในการสังเคราะห์สารที่จำเป็นต่อการเจริญเพื่อทำการเจริญเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่ง Kim et al. (1980) รายงานว่า NH_4^+ จะยับยั้งการผลิตการไออกอิโตรเจนของ Rp. palustris ได้เช่นเดียวกัน

2.3.4 Gas phase

Ormerod et al. (1962) รายงานว่า การพนักงานสลงเป็นในอาหาร เลี้ยงเชื้อที่ใช้ทำในการผลิตการไออกอิโตรเจนจะทำให้มีปริมาณการผลิตการไออกอิโตรเจนลดลง เขาให้ความเห็นว่า เอ็นไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตการไออกอิโตรเจนนั้นไว้คือการออกซิเจน แต่ Bonemann et al. (1979) ได้รายงานว่าการออกซิเจนมีผลต่อ

nitrogenase ใน M. laminosus จะไม่มีผลต่อการผลิตการไออกอิโตรเจนของเชื้อคั้งกล่าว นอกจากนี้ N_2 ที่มีผลต่อการผลิตการไออกอิโตรเจนของแบคทีเรียสังเคราะห์แสง โดย N_2 จะทำให้การผลิตการไออกอิโตรเจนหยุดชะงัก (Gest และ Kamen, 1949; Benemann et al. 1974; Weissman et al.

3. วิธีการศึกษาการผลิตกาซไฮโตรเจนในห้องปฏิบัติการ

Ormerod et al. (1961) ได้ทดสอบการผลิตกาซไฮโตรเจนของเชื้อ *Rs. rubrum* โดยใช้ mineral salt medium และเติมกรดอินทรีย์ลงไปเป็นรัตภุจิบในการผลิตกาซไฮโตรเจน การทดสอบกระทำในสภาพไร้ออกซิเจนและมีแสงสว่าง ชาไครายงานว่า *Rs. rubrum* สามารถใช้กรดอินทรีย์หลายชนิดเป็นรัตภุจิบในการผลิตกาซไฮโตรเจน Hillmer และ Gest (1977) ได้ทดสอบการผลิตกาซไฮโตรเจนของ *Rp. capsulata* โดยใช้ Basal medium ซึ่งเติม 30 มิลลิโนมา DL-lactate และ 7 มิลลิโนมา L-glutamate เสียดห้องทึบในหลอดทดลองที่มีความจุ 17 มล. ทำสภาพไร้ออกซิเจนโดยปิดขุกยางที่ปลายหลอดทดลองและนำไปเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 30 ° ซึ่งแสงสว่างประมาณ 6,500 ลักซ์ ทำการถ่ายเสื้อใส่อาหารใหม่ทุกวัน เป็นเวลาอย่างน้อย 10 วัน จากนั้น จึงนำเชื้อที่ได้มาทำการทดสอบการผลิตกาซไฮโตรเจนโดยใช้วิธี Syringe technique ซึ่งเข้าได้ทั่วถ่ายก้านสูบคานที่มีมือจับทึบแล้วนำด้านตัดกลับเข้าใส่ในระบบอุ่น จากนั้น สูบเม้มฉีดยาเข้ากับหลอดฉีดยาผ่านกาซอาร์กอนลงในเชือเริ่มทึบ ใช้หลอดฉีดยาถูกเชื้อที่เลี้ยงไว้จนเพิ่มประมาณ 60 มล. ให้อากาศออกจนหมด ใช้ขุกยางกตเซากับถ่ายเม้มฉีดยาจนแนน และนำไปเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 35 ° แสงสว่าง 10,000 ลักซ์ เมื่อมีการเกิดขึ้นจะต้นก้านสูบชื้น ทำให้ทราบปริมาณของการที่เกิดขึ้น Benemann et al. (1979)

ได้ทดสอบการผลิตกาซไฮโตรเจนของ *M. laminosus* โดยใช้อาหาร Allen and Arnon medium เสียดห้องทึบในภาชนะเสียดห้องเสื้อ ภายใต้สภาพออกซิเจน ให้แสงสว่างประมาณ 3.0 10^4 เออร์ก/ตร.ซม./วินาที จันกระหั่งเชื้อปีกความหนาแน่น 0.2 มก./มล. จากนั้น เริ่มลดปริมาณกาซในไฮโตรเจน โดยคุณภาพออกและการผลิตและพนกพาชซึ่งมีส่วนผสมในไฮโตรเจน 0.2% ควรบ่อน้ำออกไซด์ 0.6% ที่เหลือเป็นอะร์กอนพนလงไปในอัตราส่วนประมาณ 3 ลิตรต่อชั่วโมง การรักษาปริมาณในไฮโตรเจน ไฮโตรเจน และออกซิเจน ให้

Aerograph gas chromatograph model A-90-P3 Zürrer และ Bachofen (1979) ไก่ทดสอบการผลิตกาซไฮโดรเจนของ *Rs. rubrum* โดยเลี้ยงอยู่ในท้องคนด้วย mineral salt medium ซึ่งเติม L-glutamate 25 มิลลิโมล และ calcium lactate 50 มิลลิโมล pH 6.8 นอกจากนี้เข้าไก่ทดสอบของเหลวทึบ ซึ่งได้จากการเลี้ยงแบคทีเรียที่ผลิตกรดเดอกติกพวง *Streptococcus faecalis*, ของเหลวทึบจาก การทำ Yogurt และ Whey ของเหลวทึบเหล่านี้นิยมใช้เป็นวัสดุติบในการผลิตกาซไฮโดรเจน โดยเพิ่มของเหลวทึบเหล่านี้ลงไปในอาหารสังเคราะห์ตามสูตรของ Ormerod บรรจุอาหารที่จะทดสอบด้วยในถังหมักในสภาพไร้ออกซิเจน เพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 30 °C ภายใต้แสงสว่างจากหลอดทังสเตน 100 วัตต์ ความชื้นของแสง 20 มิลลิวัตต์ต่อตารางเมตร เสียบเข็มจีบที่มีหัวนำกาซ ตลอดทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์และเครื่องจักรที่เกิดขึ้นจากการทดลองนี้เข้าโครงการงานวิจัยมานาการาไฮโดรเจนที่แยกจาก *Rs. rubrum* เมื่อเปรียบเทียบกับ *Anabaena* จะพบว่า กาซไฮโดรเจนที่ผลิตจาก *Rs. rubrum* มีปริมาณมากกว่าหลายเท่า และนอกจากนี้การผลิตกาซไฮโดรเจนจาก *Cyanobacteria* ยังมีปัญหาด้านเทคนิคคือ ต้องพนกันเนื้อเยื่อ เช่น กาซออกซิเจน ลงในเชือกที่เลี้ยงไว้ ดังนั้น การผลิตกาซไฮโดรเจนในปริมาณมาก ๆ ควรผลิตจากแบคทีเรียสังเคราะห์แสง เพราะเทคนิคในการผลิตง่ายกว่า Kim et al. (1980) ไก่ทดสอบการผลิตกาซไฮโดรเจนจาก *Rp. palustris* โดยใช้ Basal medium ซึ่งเติม DL-malate 30 มิลลิโมล และ L-glutamate 5 มิลลิโมล เริ่มเลี้ยงเซลล์ *Rp. palustris* ใน minimal malate medium ภายใต้สภาพไร้ออกซิเจนและมีแสงสว่างเมื่อครบ 17 ชม. และนำไปเข้าเครื่องให้วิ่งให้เซลล์ทุกตัวกอน นำมาล้างด้วย basal medium 2 ครั้ง จากนั้น เครื่องมือวัดการผลิตกาซไฮโดรเจน โดยใช้ขวดขนาด 150 มล. เป็นภาชนะเลี้ยงเชือก เติม minimal-malate medium

ลงไป 140 มส. เที่ยม glutamate 5 มิลลิโมล ปีกผิวน้ำอาหารครัว
พาราฟินเหลว ปีกปากขอคั่วจุกยาง ซึ่งมีเข็มฉีดยาแหงะฉุดลงไป เพื่อเป็นทาง
ออกของแก๊สที่เกิดขึ้น นำขวดไปใส่ใน water bath อุณหภูมิ 30 ° ซึ่งมี
ค้านช้างเป็นแก้ว ให้แสงสว่างด้วยหลอด incandescent ความเข้มของแสง
ประมาณ 10,000 สตูล นำเซลล์ที่ทำให้ทุกกระgon และว่าทำให้เป็น
suspension ในมรดก minimal-malate medium วัด O.D. ให้ได้
0.7 คุณเซลล์จะตายแล้ว 5 นาที นิ่งลงไปในขวดที่เตรียมไว้ นำมาอัดกาก
อาหารก่อนเข้าไปให้เข็มฉีดลงไปในขวด และดูถูกอาการในขวดออก พนอาหารก่อนและ
ดูออก 5 ครั้ง เจือที่เดี้ยงไว้จะอยู่ภายในตัวสภานบริษัทของกากอาหาร
รักปรินามาก้าวโกรเจนที่เกิดขึ้นด้วยเครื่องกากโกรนาโตกราฟ